

Arrest

nr. 252 046 van 31 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Martelarenplein 20 E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De eerste verzoekende partij verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 24 oktober 1963.

De tweede verzoekende partij verklaart eveneens de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 4 december 1990.

1.2. De verzoekende partijen verklaren het Rijk te zijn binnengekomen op 2 augustus 2019. Op 7 augustus 2019 dienen de verzoekende partijen een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 28 februari 2020 worden de verzoekende partijen gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 29 april 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van beide verzoekende partijen een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

1.4.1. Ten aanzien van Z.D.M.N.E. (hierna: eerste verzoekende partij):

"A. Feitenrelaas

U heeft de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...)1963 geboren in San Salvador, El Salvador. Sinds twee jaar voor uw vertrek woonde u in colonia Lomas de San Francisco in de gemeente Antiguo Cuscatlan, in het departement La Libertad. U verhuisde naar deze woning omdat u met een vriendin een zaak wilde opstarten. U verkocht typische Salvadoraanse gerechten op bestelling. Deze colonia was één van de betere zones waar meer veiligheid heerste en u betaalde er ook maandelijks een bedrag voor bewaking. Op uw woning waren twee camera's geïnstalleerd die momentopnames maakten, maar geen beeldmateriaal opsloegen. Voordien woonde u gedurende 15 jaar in de colonia La Rabida in het departement San Salvador. Van 2012 tot 2015 woonde u echter in de Verenigde Staten. U was kindermisje en had een werkvisum. Na afloop van dat visum ging u terug naar El Salvador. In het voorjaar van 2018 scheidde uw dochter, E.M.M.Z. (DVZ: X; CGVS: X), van haar man en kwam zij samen met haar dochtertje, D.A.R.M. (DVZ: X) bij u inwonen. U bent getrouwd met V.O.M.R. die sinds 2006 in de Verenigde Staten woont. U hebt hem al vier jaar niet gezien en onderhoudt contact via Whatsapp.

In mei 2019 kreeg u voor het eerst problemen met de bende MS (Mara Salvatrucha). De problemen begonnen omdat u een eigendom dat u bezit te koop wilde stellen. Het gaat om een groot stuk grond met een plattenlandshuisje op, gelegen in canton El Limon, gemeente Soyapango, departement San Salvador. U contacteerde daarvoor op 8 mei 2019 U.R., een makelaar die u via een familielid kende. U gaf hem alle informatie over het eigendom en hij zou er naartoe gaan om foto's te maken en de verkoop te regelen. Nadat u enkele weken niets van hem vernam besloot u hem te bellen om de voortgang van de situatie op te vragen. Daarop vertelde meneer R. u dat hij u niet verder kon helpen. Toen hij foto's wilde gaan nemen werd hij immers bedreigd door enkele bendeleden van de bende MS die hem informatie vroegen. Hij gaf hen het adres van het eigendom en uw persoonlijke informatie. Hij vertelde u ook dat ze uw eigendom al hadden ingenomen en dat ze de eigendomsakte van u wilden.

Enkele dagen later ontving u een eerste telefoontje. De beller vroeg of u naar Soyapango ging gaan en daarna werd er opgehangen. De volgende dag werd u opnieuw opgebeld, u zei niets en hing op. U hebt geen idee wat de bellers van u wilden, maar u besloot om naar de politie in Flor Blanca te gaan. U vertelde over uw situatie en over de oproepen en ze zeiden u dat u zich geen zorgen moest maken, dat u uw telefoonnummer niet hoefde te veranderen en dat ze het zouden opvolgen. U vertelde dat de telefoonnummers van waarop u gebeld werd veel nullen bevatten. De politie zei u dat dat wilde zeggen dat het oproepen uit de gevangenis waren, maar dat u best naar huis kon gaan en zich rustig kon houden, ze schreven de klacht niet neer. In totaal werd u zo'n vier keer gebeld op uw gsm en vier keer op de vaste lijn. Na enkele keren nam u niet langer de telefoon op.

Zeven dagen na de laatste oproep, op een zaterdag, werd er luid op de deur geklopt. Uw dochter was net naar het werk vertrokken dus u dacht dat ze misschien iets vergeten was. U opende de deur en er stonden twee mannen die u vroegen naar de camera's op uw huis. Ze zeiden dat ze van de politie waren en dat er een auto gestolen was in uw straat. Ze wilden de camerabeelden bekijken. Eén van hen toonde u subtiel zijn pistool, waardoor u begon te vermoeden dat ze niet van de politie waren. Bovendien identificeerden ze zich enkel met hun nationale identiteitskaart (DUI) en niet met een politiebade. U kreeg argwaan en zei hen dat ze maar moesten terugkeren als ze een politiebevel of een bevel van de rechter hadden om de beelden op te vragen. U zei hen ook dat er bovendien geen beelden waren omdat die camera niet registreert wat hij filmt. De mannen vertrokken en u ging terug naar binnen. U vernam niets meer van hun.

Enkele dagen later, op een avond, werd er opnieuw op de deur geklopt. Er stond een oudere man aan de deur die u eveneens om de camerabeelden vroeg omdat er een auto zou gestolen zijn in de straat. U zei dat u geen camerabeelden kon geven en hij vertrok.

Ongeveer één week later zag u dat er voor uw woning een man de krant zit te lezen. U zei niets tegen hem en ging opnieuw naar de politie. Daar stelde een politieman u op sarcastische toon voor om samen naar uw eigendom in Soyapango te gaan om de bendeleden eruit te zetten. U voelde zich in de steek gelaten en ging terug naar huis.

Op 22 juni 2019 deed zich opnieuw een incident voor. Rond 18u in de avond ging uw dochter de deur opendoen en opnieuw stond daar iemand die naar de camerabeelden vroeg. Uw dochter zei dat de camera geen beelden opneemt waarop deze persoon haar een wapen toonde. Uw dochter besloot ook naar de politie te gaan, maar naar een andere delegatie, om een aanklacht in te dienen. Daar schreven ze haar aanklacht wel op en zouden ze u na een week contacteren om uw verklaring te gaan afleggen. U hoorde echter niets meer en bleef steeds de aanwezigheid van de man met de krant opmerken.

De laatste dagen van juni werd uw dochter gevolgd door een zwarte bestelwagen met twee personen in. Ze draaiden het raampje open en één van hen deed teken naar uw dochter dat ze haar gingen doden door met de vingers een pistool te vormen en tegen de slaap te zetten. Uw dochter zag deze bestelwagen nog verschillende keren.

Enkele dagen later, toen uw dochter terug kwam van het werk, zag ze dezelfde auto staan op de parking van de bureu. Ze vroeg aan de man die haar van het werk bracht om haar te vergezellen tot aan de deur. Hierna besloten jullie te verhuizen naar uw nicht G.A.. Daar zag u echter opnieuw drie keer de man met de krant verschijnen en ook zagen jullie de bestelwagen nog drie keer voorbijrijden. Jullie vreesden voor jullie leven en besloten het land te verlaten.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat ze u of uw dochter en kleindochter zullen doden omdat ze de akte van uw woning willen.

Op 1 augustus 2019 nam u in El Salvador het vliegtuig en vloog u via Spanje naar België, waar u op 5 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende bewijsstukken voor: uw internationaal paspoort, het internationaal paspoort van uw dochter en kleindochter, uw nationale identiteitskaart, alsook die van uw dochter, uw huwelijksakte, de akte van uw eigendom in Soyapango, de aanklacht van de politie, het bewijs van scheiding van uw dochter, de geboorteakte van uw kleindochter.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde aannemelijk maakt en dat de situatie in El Salvador geen toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Als belangrijkste motief voor uw aanvraag tot internationale bescherming haalt u aan dat u bedreigd werd door leden van de bende MS die een eigendom dat u bezit hadden ingenomen en daar de akte

van wilden bemachtigen. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht. Uw verklaringen zijn immers vaag en inconsistent en bevatten verschillende tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw relaas onderuit halen. Bovendien zijn de verklaringen van uzelf en uw dochter tegenstrijdig waardoor de geloofwaardigheid van de feiten verder wordt aangetast.

Het begin van uw problemen situeert u in mei 2019, wanneer u probeert uw eigendom in Soyapango te koop te zetten. De makelaar die u hiervoor aanstelde zou op weg naar uw woning bedreigd zijn door bendeleden van de bende MS die uw woning hadden ingenomen, waardoor hij zich genoodzaakt voelde persoonlijke informatie over u aan hen te geven. Enkele dagen nadat u hiervan op de hoogte werd gesteld begon u vreemde telefoontjes te ontvangen op uw gsm. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen en die van uw dochter over hoe jullie van de situatie op de hoogte werden gebracht tegenstrijdig zijn. Zo beweert u zelf dat u twee, drie weken niets van U.R. hoorde en dat u daarom besliste om hem zelf op te bellen en te horen hoe het zat met de verkoop (CGVS 1920242, p.9). Uw dochter daarentegen geeft aan dat u hem gedurende die periode meermaals probeerde te bellen, maar dat hij de telefoon niet opnam (CGVS 1920243, p.8). Daarnaast beweert u zelf dat toen u hem aan de lijn had, u de gsm op luidspreker zette zodat uw dochter mee kon luisteren naar wat hij te zeggen had (CGVS 1920242, p.13). Uw dochter zegt echter dat ze nooit van U. zelf gehoord heeft wat er hem allemaal is overkomen, maar dat u het haar verteld hebt (CGVS 1920243, p.11). Om uw verhaal te staven legt u de eigendomsakte van het stuk grond in Soyapango voor. Deze akte kan ondersteunen dat u inderdaad dit gebied in handen hebt, maar kan geenszins de gebeurtenissen die u aanhaalt bewijzen.

Ook uw verklaringen over de telefoontjes die u zou ontvangen hebben zijn inconsistent en tegenstrijdig met die van uw dochter. Zo verklaart u initieel tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u gebeld werd op uw persoonlijke gsm. In de namiddag en slechts wanneer er uitdrukkelijk naar gevraagd wordt verklaart u dat ze ook op de vaste lijn belden. Ze zouden u dan zo'n vier keer op uw gsm gebeld hebben en vier keer op de vaste lijn. Ook slaagt u er niet in een duidelijk beeld te scheppen van wat die personen aan de telefoon nu precies van u wilden. Volgens uw verklaringen identificeerden ze zich niet en stelden ze u steeds vrij banale vragen zoals of u naar Soyapango zou gaan of dat u uw neef O. gezien hebt. Bovendien geeft u zelf aan dat de enige keer dat ze u om de akte vroegen via meneer R. was. U zegt dat u afleidt dat ze de akte wilden omdat alles startte nadat u meneer R. aan de lijn had gehad. Deze conclusie baseert u echter louter op veronderstellingen en weet u op geen enkel moment hard te maken (CGVS 1920242, p. 15-16). De laatste oproep zou u ontvangen hebben vooraleer twee personen voor de eerste keer naar uw woning kwamen om naar de camerabeelden te vragen, dus voor midden juni (CGVS 1920242, p.17). Uw dochter daarentegen verklaart dan weer dat de oproepen binnenkwamen op de vaste lijn. Ze wordt ermee geconfronteerd dat u hebt gezegd dat ze op uw gsm belden waarop ze verklaart die gsm van u is natuurlijk en niet van haar, dus dat ze dat daarom niet wist. Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat zij dat niet zou weten mochten de oproepen zich effectief zo frequent hebben voorgedaan. Daarnaast zegt ze ook dat de bendeleden bleven bellen tot jullie verhuisden naar uw nicht, dus ergens tot midden/eind juli (CGVS 1920243, p.10-13). Ook verklaart uw dochter dat de telefoons wel degelijk gelinkt zijn aan de bendeleden die uw eigendom wilden en dat u letterlijk tegen haar gezegd hebt dat er via de telefoon naar de akte gevraagd werd (CGVS 1920243, p.13). U hebt echter zelf verklaard dat dit niet het geval was (CGVS 1920242, p.16). Deze tegenstrijdigheden halen dan ook verder de geloofwaardigheid van uw asielaanpak onderuit.

Verder spreekt u van twee incidenten waarbij eerst twee personen, de tweede keer één persoon naar uw woning kwamen om camerabeelden op te vragen. De verklaringen die u en uw dochter hieromtrent afleggen zijn echter uitermate vaag en opnieuw tegenstrijdig. Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt te overtuigen dat deze incidenten enige link zouden hebben met bendeleden die de akte van uw eigendom zouden proberen te bemachtigen. De mensen aan uw deur vroegen immers tweemaal naar camerabeelden omdat een auto in de straat gestolen zou zijn. U kon deze beelden niet geven, waarop die personen zonder meer terug vertrokken. Over het eerste incident verklaart u dat het om twee mannen ging die u nooit eerder zag en die u daarna nooit meer hebt terug gezien (CGVS 1920242, p.21). Uw dochter daarentegen beweert dat u zei dat u het gezicht van die mannen herkend had, dat het bekende gezichten waren en dat u ze achteraf waarschijnlijk wel eens gezien hebt op een bepaald ogenblik (CGVS 1920243, p.14). Over het tweede incident verklaart u dat het om een oudere man ging die op een avond aan de deur stond en vroeg naar de camerabeelden. U geeft opnieuw aan dat u niet weet wat hij precies van u wilde (CGVS 1920242, p.20). Uw dochter heeft over dit incident in het geheel niets verteld. Zij spreekt over een man van rond de 40 met geschoren haar. Die zou volgens haar verklaringen meer dan 10 keer bij jullie aan de deur zou hebben gestaan. Elke keer zou hij zich hebben voorgedaan als politieman of vroeg hij om videobeelden. Meestal zou zij de deur hebben open gedaan en zelden zou u het geweest zijn. Ook zou hij haar steeds hebben gevraagd naar u en zou hij het onderwerp van de eigendomspapieren hebben aangehaald. Bovendien verklaart uw dochter dat de man met het geschoren haar dezelfde is als degene die haar soms achtervolgde in zijn bestelwagen

(CGVS 1920243, p.14-15). Beide versies van de feiten komen dus in het geheel niet overeen en zetten uw asielrelaas verder op losse schroeven. Bovendien slaagt u er ook niet in te verduidelijken waarom deze mannen de camerabeelden zouden willen en hoe deze incidenten gelinkt zouden zijn met bendeleden van de bende MS die de eigendomsakte van uw grond wilden.

In verband met de mannen in de bestelwagen zijn uw verklaringen opnieuw onsamenhangend en tegenstrijdig met die van uw dochter. Zo geeft u zelf aan dat het in de laatste dagen van juni was, nadat uw dochter aanklacht ging indienen bij de politie, dat ze op dezelfde dag tweemaal gevolgd werd door dezelfde zwarte bestelwagen. Ook zag ze dezelfde bestelwagen nog een keer geparkeerd staan bij de burelen toen ze op een avond terugkwam van haar werk. Na de verhuis naar uw nicht zou u dezelfde bestelwagen nog drie keer gezien hebben (CGVS 1920242, p.12). Wanneer hier later tijdens uw persoonlijk onderhoud op wordt doorgevraagd verklaart u dan weer dat u de mannen in de bestelwagen zelf één keer hebt gezien. Er wordt herhaald of u ze maar één keer zag, waarop u zegt dat u ze drie keer zag. Er wordt u gevraagd waar dat dan was en u verklaart dat het drie keer bij uw woning was, iets waarvan u eerder niets vermeldde (CGVS 1920242, p.21). U verklaart eveneens dat u de mannen in de bestelwagen slechts één keer van ver kon zien en dat u hen niet herkende. Uw dochter zou hen ook enkel van ver gezien hebben en (her)kende hen ook niet (CGVS 1920242, p.22). Dat komt echter niet overeen met wat uw dochter hierover zegt. Zij zegt dat ze die mannen in de bestelwagen een keer of tien gezien heeft en dat de man die aan het stuur zat bovendien dezelfde was als degene die zo vaak bij jullie aan de deur kwam kloppen. Daarenboven geeft ze ook aan dat ze met u over de man met het geschoren hoofd gesproken heeft en dat ze met u over alle problemen sprak. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u hier niet van op de hoogte zouden zijn. Evenmin is het geloofwaardig dat de door jullie aangehaalde feiten zich effectief hebben voorgedaan.

Een laatste incident waarbij iemand naar uw woning kwam zou zich hebben voorgedaan op 22 juni 2019. Rond 18u zou er opnieuw iemand naar jullie huis zijn gekomen, uw dochter ging de deur open doen. Volgens u vertelde uw dochter u dat er één man aan de deur stond en dat die gewapend was en dat zij die man nog nooit gezien had (CGVS 1920242, p.20). Uw dochter vertelt hierover echter dat het de man met het geschoren hoofd was die aan de deur kwam kloppen. Bovendien zegt ze ook dat er nog iemand anders bij was (CGVS 1920243, p.10). Op deze manier wordt de geloofwaardigheid van het relaas opnieuw aangetast. Na deze gebeurtenis ging uw dochter aanklacht doen bij de politie. Deze aanklacht werd ook aan uw dossier toegevoegd. Deze aanklacht is echter louter gebaseerd op de verklaringen van uw dochter maar bewijst niet dat de beweemde feiten gebeurd zijn. In de klacht staat bovendien niets vermeld van een tweede persoon die op 22 juni mee aan uw huis zou hebben gestaan.

Tot slot spreekt u ook nog van een man met een krant die jullie in de gaten hield. De verklaringen die u hieromtrent aflegt zijn echter dermate vaag dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Zo spreekt u van een man met een zonnebril en een pet die steeds de krant zat te lezen tegenover jullie huis. Er wordt u gevraagd wie dat was en u geeft aan dat u het niet weet (CGVS 1920242, p.11). Ook wordt u gevraagd hoe vaak u hem hebt gezien waarop u zegt dat u hem drie keer zag bij uw woning (CGVS 1920242, p.13). U slaagt er echter niet in te overtuigen dat die man, als die daar al zat, daar specifiek voor u zat. Hij heeft u immers nooit aangesproken, buiten een begroeting met 'Hallo' of 'Goedendag', hij stond/zat daar gewoon en bewoog niet. Wanneer u specifiek gevraagd wordt waarom u dan denkt dat hij daar voor u was zegt u dat u het vroeg aan de taxichauffeurs en dat die zeiden dat die man daar vaak zat om uw huis in de gaten te houden (CGVS 1920242, p.19). Een antwoord dat dus niet verduidelijkt waarom die man u precies zou viseren. Evenmin bent u duidelijk over hoe vaak die man daar nu zat. Eerst zei u namelijk dat u hem ongeveer drie keer zag om daarna te zeggen dat hij dagelijks aan de apotheek over uw huis zat. U wordt hierop gewezen en zegt dat u niet buiten ging, maar dat uw dochter ging werken en dat u het daarom weet, dat zij hem zag. Er wordt u dan gevraagd of hij daar elke dag zat tot uw verhuis waarop u zegt dat u het niet weet of hij er heel de dag zat, maar dat het kan want 'ze' hebben die luxe. Er wordt gevraagd of u dan niet uit het venster kon zien of hij er zat waarop u zegt dat u hem soms kon zien (CGVS 1920242, p.19). Uw antwoorden zijn heel vaag en geven geen duidelijk beeld van de situatie. Men mag toch ook verwachten dat, als u vreesde voor uw leven en als u het gevoel had dat deze man voor uw huis zat om u in het oog te houden, u wel in de gaten zou houden wanneer deze man daar juist zat, al was het door vanuit uw woning uit het raam te kijken. Wat er ook van zij, deze man zou daar hebben gezeten met zijn krant, hij sprak u nooit aan (buiten de begroeting) en vroeg niets van u. Deze gebeurtenissen lijken dan ook allerm minst relevant en roepen niet op tot een nood om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek legt u ook nog volgende documenten voor: uw internationaal paspoort, het internationaal paspoort van uw dochter en kleindochter, uw nationale identiteitskaart, alsook die van uw dochter, uw huwelijksakte, het bewijs van scheiding van uw dochter en de geboorteakte van uw kleindochter. Al deze documenten bevestigen jullie identiteit, die door het CGVS niet in twijfel werd getrokken. Ze kunnen echter niets veranderen aan de inhoud van de beslissing.

Op donderdag 26 maart 2020 ontving het CGVS via uw sociaal assistent opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud. De opmerkingen die u heeft werden in acht genomen maar hebben geen invloed op de inhoud van uw beslissing. Uw dochter had eveneens een opmerking over de notities van haar persoonlijk onderhoud. Zo staat er één cijfer verkeerd genoteerd in het telefoonnummer van uw vaste lijn op pagina 8 van de notities. Daarnaast verklaart zij ook dat ze zei dat de bendeleden u belde op zowel uw vaste lijn als uw gsmnummer. Uw dochter verklaarde echter nooit dat er gebeld werd op uw gsm-nummer tot ze geconfronteerd werd met het feit dat zij sprak over de vaste lijn en u sprak over uw gsm. Het is pas op dat moment dat ze haar verklaringen aanpast en dat ze zegt dat u ook op uw gsm gebeld werd, maar dat het uw gsm was en dat ze dat daarom niet wist (CGVS 1922443, p. 12). Deze postfactum aanpassing van haar verklaring verandert dan ook niets aan de beslissing die werd genomen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees betreffende bedreigingen door de bende MS. Dit relaas kan dan ook niet langer de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van een statuut van internationale bescherming.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld

te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.4.2. Ten aanzien van M.Z.E.M. (hierna: tweede verzoekende partij):

"A. Feitenrelaas

U heeft de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...)1990 geboren in San Salvador, El Salvador. Van 2015 tot 2018 woonde u met uw toenmalige man in colonia La Rabida, departement San Salvador. Na uw scheiding verhuisde u samen met uw dochtertje D.A.R.M. (DVZ 8.890.306) naar uw moeder N.E.Z.D.M. (DVZ: 8.890.294; CGVS 19/20242) in colonia Lomas de San Francisco in het departement Antiguo Cuscatlan. Deze colonia was één van de betere zones waar meer veiligheid heerste en uw moeder betaalde er ook maandelijks een bedrag voor bewaking. Op de woning waren twee camera's geïnstalleerd die momentopnames maakten, maar geen beeldmateriaal opsloegen. Sinds juni 2017 was u werkzaam als supervisor van een team bij het call center Teleperformance. De laatste twee weken voor uw vertrek verbleef u bij een familielid in colonia Magaña, departement San Salvador.

In mei 2019 kreeg u voor het eerst problemen met de bende MS (Mara Salvatrucha). De problemen begonnen omdat uw moeder een eigendom dat zij bezit te koop wilde stellen. Het gaat om een groot stuk grond met een plattenlandshuisje op, gelegen in canton El Limon, gemeente Soyapango, departement San Salvador. Zij contacteerde daarvoor op 8 mei 2019 U.R., een makelaar die ze via een familielid kende. Ze gaf hem alle informatie over het eigendom en hij zou er naartoe gaan om foto's te maken en de verkoop te regelen. Nadat zij enkele weken niets van hem vernam besloot ze hem te bellen om de voortgang van de situatie op te vragen. Daarop vertelde meneer R. haar dat hij haar niet verder kon helpen. Toen hij foto's wilde gaan nemen werd hij immers bedreigd door enkele bendeleden van de bende MS die hem informatie vroegen. Hij gaf hen het adres van het eigendom en de persoonlijke informatie van uw moeder. Hij vertelde haar ook dat ze haar eigendom al hadden ingenomen en dat ze de eigendomsakte van haar wilden.

Enkele dagen later ontving uw moeder een eerste telefoontje. De beller vroeg haar of ze naar Soyapango ging en daarna werd er opgehangen. De volgende dag werd ze opnieuw opgebeld, ze zei niets en hing op. Ze heeft geen idee wat de bellers van haar wilden, maar ze besloot om naar de politie in Flor Blanca te gaan. Daar vertelde ze over de oproepen en ze zeiden haar dat ze zich geen zorgen moest maken, dat ze haar telefoonnummer niet hoefde te veranderen en dat ze het zouden opvolgen. Ze vertelde dat de telefoonnummers van waarop ze gebeld werd veel nullen bevatten. De politie zei haar dat dat wilde zeggen dat het oproepen uit de gevangenis waren, maar dat ze best naar huis kon gaan en zich rustig kon houden. In totaal werd ze ontelbare keren gebeld.

Enkele dagen later, op een zaterdag, werd er luid op de deur geklopt. U was net naar uw werk vertrokken dus uw moeder dacht dat u misschien iets vergeten was. Ze opende de deur en er stonden twee mannen die haar vroegen naar de camera's op het huis. Ze zeiden dat ze van de politie waren en dat er een auto gestolen was in de straat. Ze wilden de camerabeelden zien. Eén van hen toonde uw moeder subtiel zijn pistool, waardoor ze begon te vermoeden dat ze niet van de politie waren. Bovendien identificeerden ze zich enkel met hun DUI, en niet met een politiebade. Uw moeder kreeg argwaan en zei hen dat ze maar moesten terugkeren als ze een politiebevel of een bevel van de rechter hadden om uw beelden op te vragen. Ze zei hen ook dat er bovendien geen beelden waren omdat die camera niet registreert wat hij filmt. De mannen vertrokken en uw moeder ging terug naar binnen.

Ook sprak uw moeder over een man met een krant die voor jullie woning zat en die jullie in de gaten hield. Uw moeder sprak hem niet aan en ging opnieuw naar de politie. Daar stelde een politieman haar op sarcastische toon voor om samen naar het eigendom te gaan om de mensen eruit te zetten. Uw moeder voelde zich in de steek gelaten en ging terug naar huis.

Hierna kwamen er op meerdere gelegenheden nog individuen naar uw woning. U spreekt van een man met een geschoren hoofd die meer dan tien keer op de deur kwam kloppen. Hij gaf zich uit als politieagent en vroeg naar de camerabeelden.

Op 22 juni 2019 deed zich opnieuw een incident voor. Rond 18u in de avond ging u de deur opendoen en opnieuw stond daar de man met het geschoren hoofd met een kompaan die naar de camerabeelden vroegen. U zei dat de camera geen beelden opneemt waarop deze persoon u een wapen toonde. U besloot ook naar de politie te gaan, maar naar een andere delegatie, om een aanklacht in te dienen. Daar schreven ze uw aanklacht wel op en zouden ze u na een week contacteren zodat uw moeder ook haar verklaring kon gaan afleggen. Jullie hoorden echter niets meer terug en bleven steeds de aanwezigheid van de man met de krant opmerken.

De laatste dagen van juni werd u gevolgd door een zwarte bestelwagen met twee personen in. Ze draaiden het raampje open en één van hen deed teken dat ze u gingen doden door met de vingers een pistool te vormen en tegen de slaap te zetten. U zag deze bestelwagen nog verschillende keren.

Enkele dagen later, toen u terug kwam van het werk, zag u de auto staan op de parking van de burens. U vroeg aan de man die u van het werk bracht om u te vergezellen tot aan de deur. Hierna besloten jullie te verhuizen naar uw tante G.A.. Daar zag u echter opnieuw ontelbare keren de bestelwagen voorbijrijden. Ook de man met de krant zat dan plots daar voor het huis, u zag hem nog zeker twintig keer.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat ze u of uw dochter zullen vermoorden.

Op 1 augustus 2019 nam u in El Salvador het vliegtuig en vloog u via Spanje naar België, waar u op 5 augustus 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende bewijsstukken voor: uw internationaal paspoort, het internationaal paspoort van uw moeder en dochter, uw nationale identiteitskaart, alsook die van uw moeder, de huwelijksakte van uw moeder, de akte van het eigendom van uw moeder in Soyapango, de aanklacht van de politie, uw bewijs van scheiding, de geboorteakte van uw dochter.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw moeder, N.E.Z.D.M. (DVZ: 8.890.294; CGVS 19/20242). In het kader van haar verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van haar vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw moeder. De beslissing van uw moeder luidt als volgt:

[...] [zie supra, sub 1.1.]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroepen de verzoekende partijen zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. In hun verzoekschrift stellen de verzoekende partijen als volgt:

"Verzoeksters roepen een schending in van de materiële motiveringsplicht. Deze houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (R.v.St. Decruynaere nr.100.940, 20 november 2001).

Uitgaande van de feitelijke gegevens van het dossier, blijkt dat het CGVS op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

Het CGVS heeft op onvoldoende wijze onderzocht of verzoeksters in aanmerking komen voor het statuut van subsidiaire bescherming, meer bepaald op basis van artike 48/4, §2, b.

"Art. 48/4. § 1. De toegekend aan de vluchtelingenstatus in doen op artikel 9ter, gronden bestaan om aan subsidiaire beschermingsstatus wordt3. vreemdeling, die niet voor de aanmerking komt en die geen beroep kan en ten aanzien van wie er zwaarwegende te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 5 5/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie ; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst ; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.»

Verzoeksters lopen immers een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4 §2, b. Het CGVS erkent dat de georganiseerde misdaadgroepen die actief zijn in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en op het politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit. Deze bendes pogen door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden.

Verzoeksters bevestigen dat zij bedreigd worden door leden van de bende Mara Salvatrucha (MS). De problemen zijn gestart in mei 2019 naar aanleiding van het feit dat mevrouw Z. de M. een eigendom die zij in haar bezit heeft, te koop wilde stellen. Het gaat om een groot stuk grond met een huisje erop. Mevrouw contacteerde een makelaar op 8 mei 2019, de heer U. R, die zij via een familielid kende. Zij gaf hem alle informatie betreffende het goed en hij zou er naartoe gaan om foto's te maken en om de verkoop te regelen. Toen hij foto's wilde gaan nemen werd hij ernstig bedreigd door enkele bendeleden van de bende van MS die hem informatie vroegen. Hij gaf hen het adres van het eigendom en ook de persoonlijke informatie van mevrouw Z. de M. Hij deelde haar ook mee dat zij haar eigendom reeds hadden ingenomen en dat ze de eigendomsakte wilden van mevrouw.

Daarop werd zij herhaald gebeld en besloot mevrouw om klacht neer te leggen bij de politie. Deze werd niet neergeschreven.

Zij werd ook geregeld bedreigd aan de deur door mannen die vroegen achter de camerabeelden van de camera's op haar huis... Een man met krant hield hun eigendom in het oog... De dochter van mevrouw, E.M. werd met de dood bedreigd door 2 personen in een zwarte bestelwagen. Zij legde tevens klacht neer. Deze klacht werd geregistreerd maar er werd geen gevolg aan gegeven.

Daar verzoeksters ernstig werden bedreigd en daar de politie niet gepast tussenkwam, restte er hen geen andere mogelijkheid meer dan het land te verlaten.

De zogenaamde tegenstrijdigheden die het CGVS aanhaalt, betreffen vergissingen en details, en tasten de waarachtigheid van het geheel niet aan.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Verblijfswet stemt overeen met artikel 3 EVRM. Het gevaar kan afkomstig zijn van de overheid zelf, maar ook van andere groeperingen, zoals georganiseerde misdaadorganisaties, voor zover en geen aanwijzingen zijn dat de overheid in staat is om bescherming te bieden. De georganiseerde misdaad in El Salvador is erg actief en het merendeel van de criminele activiteiten die in hat land plaatsvinden zijn bedegerelateerd. Het CGVS geeft zelf aan dat

het geweld er gekenmerkt wordt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen, moorden, ontvoeringen, drugshandel en afpersing. De overheid kan geen bescherming aan de burgers bieden tegen dit soort van geweld.

Verzoeksters lopen een risico in geval van terugkeer naar El Salvador dat zij nog meer het slachtoffer zullen worden van afpersing door criminele bendes omdat zij kunnen benaderd worden als personen die over financiële middelen beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Het CGVS gaat er los overheen door te stellen dat "de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer niet volstaat om een reëel risico aan te tonen op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet". Het CGVS werkt deze bewering niet verder uit, waar er toch argumenten voorhanden zijn om te zeggen dat slachtoffers van afpersing, met een duidelijke vrees voor hun leven (El Salvador rekent 51 moorden per 100.000 inwoners) een schending van artikel 3 EVRM kunnen invoeren. Het middel is gegrond."

3. De verwerende partij brengt geen nota met opmerkingen bij.

4. De aanvullende nota

Op 16 februari 2021 legt de verwerende partij een aanvullende nota neer waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Deze evaluatie doet de verwerende partij op basis van de volgende rapporten waarvan zij de weblinks bijbrengt:

- de COI Focus "El Salvador. Situation Sécuritaire" van 12 oktober 2020;
- de COI Focus "El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire" van 17 december 2020; en
- de "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van UNHCR van maart 2016.

5. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoeksters daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

7.1. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in het kader van hun vluchtrelaas aanvoeren te zijn bedreigd door de Salvadoraanse bende *Mara Salvatrucha* (hierna: MS) daar eerste verzoekende partij een stuk grond wenste te verkopen dat reeds door deze bende werd ingepalmd en waarvan de bende de eigendomsakte wenste te bemachtigen. Eerste verzoekende partij zou telefonisch gecontacteerd

zijn, er zouden personen aan de deur zijn geweest, een man met een krant zou hen in de gaten houden en tweede verzoekende partij zou in de gaten zijn gehouden door personen in een zwarte bestelwagen.

7.2. Ter staving van hun verzoek om internationale bescherming leggen de verzoekende partijen de volgende documenten voor (zie map 'Documenten' in het administratief dossier): het internationaal paspoort van eerste verzoekende partij, van tweede verzoekende partij en van de dochter van tweede verzoekende partij, hun nationale identiteitskaarten, de huwelijksakte van eerste verzoekende partij, de eigendomsakte van een grond in Soyapango op naam van eerste verzoekende partij, een klacht bij de politie, een echtscheidingsbewijs in hoofde van tweede verzoekende partij en de geboorteakte van de dochter van tweede verzoekende partij.

Het internationaal paspoort van eerste verzoekende partij, van tweede verzoekende partij en van de dochter van tweede verzoekende partij, hun nationale identiteitskaarten, de huwelijksakte van eerste verzoekende partij, het echtscheidingsbewijs in hoofde van tweede verzoekende partij en de geboorteakte van de dochter van tweede verzoekende partij bevestigen de nationaliteit, identiteit en huwelijkse status van verzoekende partij en van de dochter van tweede verzoekende partij. Deze elementen worden niet betwist.

De eigendomsakte van een grond in Soyapango op naam van eerste verzoekende partij toont louter aan dat eerste verzoekende partij in Soyapango een stuk grond in bezit heeft/had, doch bevat op zich evenmin enig element waaruit de voorgehouden vervolgingsfeiten zouden kunnen blijken.

De klacht is opgesteld op basis van de verklaringen van de tweede verzoekende partij. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. De verzoekende partijen brengen geen documenten bij met betrekking tot het verdere verloop van deze klacht of het resultaat ervan noch enige andere informatie over de verdere opvolging ervan. Aldus blijkt niet dat haar klacht inhoudelijk werd onderzocht en bevestigd door de instantie die ze noteerde.

De Raad besluit dat de verzoekende partijen een inspanning hebben geleverd om hun verzoek om internationale bescherming te staven met documenten, maar dat deze documenten niet volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeksters voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met hun land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

7.3. Uit de objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 6; UNHCR guidelines). De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals personen die zich verzetten tegen de bendes en personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing, informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex)politieagenten en (ex)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat verzoeksters vallen onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*). Het is aan verzoeksters om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigen te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst, moeten deze individuele en

concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

7.4. *In casu* situeren verzoeksters hun problemen met de bendes in het canton El Limon gelegen in de gemeente Soyapango. Uit de landeninformatie blijkt dat de bende Barrio 18 sureños in belangrijke mate aanwezig is in de gemeente Soyapango (COI Focus 12 oktober 2020, p. 11).

Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeksters er niet in slagen om het risico individueel en *in concreto* aannemelijk te maken. In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen die de bende MS ten aanzien van de verzoekende partijen zou hebben geuit omdat (i) zij elkaar tegenspreken wat betreft de wijze waarop zij door makelaar U.R. werden ingelicht over de bedreigingen vanwege MS omwille van de eigendomsakte van een grond van eerste verzoekende partij in Soyapango; (ii) zij inconsistente en tegenstrijdige verklaringen afleggen over de telefoontjes die eerste verzoekende partij zou hebben ontvangen; (iii) zij vage en tegenstrijdige verklaringen afleggen over de personen die bij hen aan de deur zouden zijn geweest en over de mannen in een bestelwagen die hen in de gaten zouden hebben gehouden; (iv) de verklaringen van de eerste verzoekende partij over de man met de krant die hen in de gaten zou hebben gehouden dermate vaag zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht, temeer daar deze man hen nooit aansprak en/of iets aan hen vroeg; en (v) de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud die de verzoekende partijen overmaakten, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen of toevoegen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan de verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat de verzoekende partijen niet aantonen dat de motivering van de commissaris-generaal, waarin hun verklaringen onvoldoende aannemelijk worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn.

In hun verzoekschrift komen de verzoekende partijen immers niet verder dan (een deel van) hun verklaringen te herhalen en te stellen: *“De zogenaamde tegenstrijdigheden die het CGVS aanhaalt, betreffen vergissingen en details, en tasten de waarachtigheid van het geheel niet aan.”* De Raad stelt evenwel vast dat de in de bestreden beslissingen aangehaalde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van de verzoekende partijen onderling wel degelijk raken aan de kern van hun vluchtrelaas en geenszins kunnen worden verschoond door ze als vergissingen voor te stellen. De commissaris-generaal kan, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde vluchtmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas. Verder kan het louter herhalen van en volharden in reeds eerder afgelegde verklaringen bezwaarlijk worden beschouwd als een dienstige poging teneinde de motieven in de bestreden beslissingen in concreto te weerleggen. Gezien het voorgaande slagen de verzoekende partijen er niet in de voornoemde motieven uit de bestreden beslissingen in concreto te weerleggen. Deze motieven vinden steun in de administratieve dossiers, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partijen en hun vrees voor vervolging door de bende MS niet geloofwaardig. Uit het voorgaande blijkt dat aan de door de verzoekende partijen voorgehouden vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht, zodat dient besloten dat de verzoekende partijen *in casu* niet *in concreto* aannemelijk maken in het verleden het slachtoffer te zijn geweest van afpersing.

7.5. Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “El Salvador: Retour au pays des ressortissants” van 17 december 2020, kan niet worden aangenomen dat iedere

terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “certain returnees from abroad” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “depending on the particular circumstances of their case”.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoeksters slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, is de aangehaalde bedreiging niet geloofwaardig. Hieruit blijkt niet dat verzoeksters voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stonden, evenmin zijn daartoe andere indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeksters bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico lopen om te worden geviséerd door bendeleden.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. De Raad betwist niet dat verzoeksters bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoeksters' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Het gegeven dat tweede verzoekster in België werkt en niet in een opvangcentrum verblijft daar ze een eigen inkomen verdient, zoals ze ter terechtzitting meedeelt, laat niet toe anders te besluiten.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeksters nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

7.6. Ter terechtzitting stelt tweede verzoekster dat zij, haar moeder en haar dochter gevaar lopen in El Salvador omdat ze vrouwen zijn en in El Salvador er veel geweld is tegen vrouwen. De verzoeksters vinden dat er onvoldoende rekening werd gehouden met hun profiel.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de heersende Salvadoraanse context discriminatie en geweld tegen meisjes en vrouwen vaak voorkomen. Er is een hoge graad van femicide. Daarbij wordt huiselijk geweld beschouwd als de belangrijkste vorm van geweld tegen vrouwen en meisjes in El Salvador, op de voet gevolgd door geweld van bendeleden. UNHCR meldt dat seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes wijdverspreid is in de gebieden waar de bendes

actief zijn, evenals de rekrutering van meisjes om taken uit te voeren voor de bendes. Er zijn gevallen gemeld van huiselijk geweld door bendeleden tegen hun vrouwen en andere vrouwelijke leden van hun eigen huishouden. Vrouwen en meisjes in deze situatie zitten vaak in de val omdat elke poging om het geweld te melden of eraan te ontsnappen, henzelf en hun familieleden een verder doelwit maakt van geweld.

Er blijkt echter uit de landeninformatie niet dat vrouwen en meisjes in El Salvador een groep vormen die het voorwerp zijn van groepsvervolging en dat zij systematisch worden blootgesteld aan slechte behandelingen. Volgens de UNHCR Eligibility Guidelines van maart 2016 worden vrouwen en meisjes wel aangemerkt met een potentieel risicoprofiel en dienen beschermingsverzoeken dan ook met verhoogde aandacht te worden onderzocht, in het bijzonder die beschermingsverzoeken van vrouwen en meisjes die afkomstig zijn uit gebieden waar bendes opereren of die afkomstig zijn uit sociale milieus waar huiselijk geweld gebruikelijk is. Evenwel moet worden benadrukt dat volgens de UNHCR Eligibility Guidelines het risico op vervolging dan wel ernstige schade afhankelijk is van de individuele omstandigheden van het betrokken meisje of de betrokken vrouw. Dit wordt ook bevestigd door de meest recent beschikbare landeninformatie. Zo meent UNHCR dat een loutere verwijzing naar het gegeven dat (bepaalde) meisjes en vrouwen vallen onder een potentieel risicoprofiel niet volstaat om in het concrete geval een individueel en objectief risico op vervolging of ernstige schade vast te stellen.

Aangezien de beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade afhankelijk is van verzoeksters' individuele omstandigheden, mag van verzoeksters worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van hun profiel dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador.

Zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat maken verzoeksters niet aannemelijk dat ze effectief door bende MS bedreigd werden en dat deze bende de eigendom van eerste verzoekster, namelijk een stuk grond met een plattelandshuisje gelegen in het canton El Limon, ingenomen hadden.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partijen maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

7.7. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeksters bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

8.1. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4,

§ 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De Raad stelt vast dat verwerende partij bij aanvullende nota van 17 februari 2021 de beschikbare landeninformatie heeft geactualiseerd.

8.2. Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegeïmpliceerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

8.3. Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus Situation Sécuritaire, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïmpliceerd; noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

8.4. De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeïmpliceerd geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

8.5. Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

8.6. Verzoeksters brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde

schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partijen niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS